til muligheden for substitution mellem spanske vine og vine fremstillet i De Ti, uden at have noget konkret holdepunkt for, at der reelt var fare for uligevægt eller forstyrrelse.

2. I henhold til Traktatens artikel 173, stk. 1, kendes en retsakt kun ulovlig, såfremt der foreligger væsentlige formelle mangler. Det kan ikke betragtes som en sådan mangel, at det i betragtningerne til en forordning, der er vedtaget efter forvaltningskomitéproceduren, urigtig anføres, at komitéen har afgivet udtalelse, når komitéen, om end den forskriftsmæssigt har fået forelagt sagen, ikke har afgivet udtalelse, og Kommissionen i henhold til grundforordningen for den pågældende fælles markedsordning derefter ganske frit kan træffe beslutning om sådanne foranstaltninger på eget ansvar.

# RETSMØDERAPPORT
## i sag 128/86 *

### I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. *De relevante retsforskrifter*

1.1. *Tiltrædelsesakten*

Mekanismen med reguleringsbeløb er indført ved artikel 123 i akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne, herefter benævnt »tiltrædelsesakten« (EFT L 302 af 15.11.1985, s. 23). I henhold til artikel 123, stk. 1, omfatter mekanismen bordvin, visse vine med oprindelsesbetegnelse og andre vinprodukter fra Spanien, der vil kunne skabe forstyrrelser på markedet, og for hvilke der fastsættes en referencepris inden for rammerne af den fælles markedsordning, når disse produkter indføres til Fællesskabet i dettes sammensætning pr. 31. december 1985 (herefter benævnt »De Ti«). Ifølge artikel 123, stk. 2, litra a), opkræves der for bordvin et reguleringsbeløb, der er lig med forskellen mellem orienteringspriserne i Spanien og i De Ti; herved kan beløbet tilpasses efter forvaltningskomitéproceduren for at tage hensyn til situationen for markedspriserne, bedømt på grundlag af de forskellige kategorier af vin og deres kvalitet. Vedrørende dette spørgsmål fremgår det nærmere af en fælleserklæring om anvendelse af reguleringsbeløbet for bordvine, der er optaget som bilag til tiltrædelsesakten, at »tilpasningen af reguleringsbeløbet [foretages] for at tage hensyn til situationen for markedspriserne på baggrund af de specifikke priser for visse produkttyper i forhold til disses kvalitet og emballage. Dette bør føre til en nedsættelse af reguleringsbeløbet som følge af den højere pris for disse vintyper« (EFT L 302, s. 482). I henhold til artikel 123, stk. 2, litra b), kan der endvidere for visse vine

* Processprog: Spansk.

med oprindelsesbetegnelse og for de øvrige produkter, der vil kunne skabe forstyrrelser på markedet, efter forvaltningskomitéproceduren fastsættes et reguleringsbeløb, som afledes af reguleringsbeløbet for bordvin efter nærmere bestemmelser, der skal fastlægges.

Det hedder i artikel 123, stk. 3, første punktum, at »reguleringsbeløbet... ikke [må] overskride et niveau, der sikrer behandlingsbetingelser, som ikke er mindre gunstige end de, der var gældende under ordningen forud for tiltrædelsen«. Det foreskrives i bestemmelsens andet punktum, at »med henblik herpå beregnes dette beløb således, at det beløb, der fremkommer ved at forhøje den i Spanien gældende orienteringspris for det pågældende produkt med reguleringsbeløbet og med den told, der finder anvendelse, ikke overskrider den gældende referencepris for dette produkt i det pågældende produktionsår«. Der kan i henhold til artikel 123, stk. 4, indføres et reguleringsbeløb for udførsler fra De Ti til Spanien.

1.2. *Almindelige gennemførelsesbestemmelser*

Med hjemmel i tiltrædelsesaktens artikel 89, stk. 1, har Rådet vedtaget forordning nr. 480/86 af 25. februar 1986 om fastsættelse af de almindelige regler for anvendelse af mekanismen med reguleringsbeløb i samhandelen med visse produkter henhørende under vinsektoren mellem De Ti og Spanien (EFT L 54, s. 2). Formålet med reguleringsbeløbene er, som det fremgår af forordningens fjerde betragtning, at »forhindre, at der opstår forstyrrelser på markedet i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985, uden at dette dog berører det traditionelle handelsmønster for ovennævnte produkter«. I henhold til forordningens artikel 2, stk. 1, er reguleringsbeløbet for hver type bordvin »for hvert produktionsår lig med forskellen mellem den orienteringspris, der er fastsat for Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985, og den tilsvarende pris, der er fastsat for Spanien«. I henhold til artikel 2, stk. 2, henholdsvis stk. 3, kan reguleringsbeløbet tilpasses for at tage hensyn til prissituationen på markedet i De Ti og i Spanien, hvorved den omhandlede tilpasning for visse bordvine især foretages under hensyntagen til de specifikke priser for disse vine på produktionsmarkedet og til deres emballagetype. I henhold til artikel 3 kan der for visse vine med oprindelsesbetegnelse og for en række vinprodukter, der omhandles i forordningens artikel 5, fastsættes et reguleringsbeløb, såfremt der er fare for forstyrrelse på markedet i De Ti. Ifølge artikel 6 justeres reguleringsbeløbene under hensyntagen til samhandelens udvikling og karakteristika i betragtning af det traditionelle handelsmønster og faren for forstyrrelser, og det fastslås, at reguleringsbeløbene ikke må være større end fastsat i tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 3.

1.3. *De anfægtede forordninger*

Med hjemmel i artikel 11 i Rådets forordning nr. 480/86 udstedte Kommissionen den 28. februar 1986 forordning nr. 648/86 om fastsættelse for produktionsåret 1985/86 af de reguleringsbeløb, der gælder ved indførsel til De Ti af visse vinprodukter fra Spanien. Den 3. april 1986 ændrede Kommissionen denne forordning ved forordning nr. 969/86, hvorved nogle materielle fejl i forbindelse med fastsættelsen af størrelsen af de omhandlede reguleringsbeløb blev rettet.

2. *Retsforhandlinger*

Kongeriget Spaniens stævning er registreret på Domstolens Justitskontor den 26. maj 1986.

En af Kongeriget Spanien indgivet begæring om, at der som en foreløbig foranstaltning skulle anordnes udsættelse med gennemførelsen af forordningerne nr. 648/86 og nr. 969/86, blev ikke taget til følge ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. juli 1986.

Skriftvekslingen er forløbet forskriftsmæssigt; ved skrivelse af 29. september 1986 afstod Kongeriget Spanien imidlertid fra at indgive replik og begærede under henvisning til procesreglementets artikel 55, stk. 1, andet afsnit, at der blev givet sagen fortrinsstatus ved fastsættelsen af datoen for den mundtlige forhandling. Ved præsidentens afgørelse af 3. oktober 1986 blev begæringen ikke imødekommet.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Ved skrivelse af 17. december 1986 har Domstolen imidlertid anmodet Kommissionen om skriftligt at besvare en række spørgsmål vedrørende beregningen af de omtvistede reguleringsbeløb. Kommissionen har besvaret disse spørgsmål ved skrivelse af 9. februar 1987.

## II — Parternes påstande

*Kongeriget Spanien* har nedlagt følgende påstande:

1) Kommissionens forordninger nr. 648/86 og nr. 969/86 erklæres i det hele ugyldige;

2) sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har som *sagsøgt* nedlagt følgende påstande:

1) frifindelse;

2) sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

## III — Parternes anbringender og argumenter

*Sammenfatning af de fremførte anbringender*

Kongeriget Spanien har kortfattet redegjort for de faktiske omstændigheder, navnlig situationen før Spaniens tiltrædelse samt forhandlingerne om ordningen med reguleringsbeløb, og har herefter først gjort gældende, at der foreligger væsentlige formelle mangler. For det første har Kommissionen i betragtningerne til de to omtvistede forordninger anført, at de fastsatte foranstaltninger er »i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin«, men en sådan udtalelse er ikke afgivet. For det andet er der ved forordning nr. 648/86 fastsat et reguleringsbeløb for vine med oprindelsesbetegnelse uden nogen som helst angivelse af, at der foreligger fare for forstyrrelse af markedet.

Spanien har herefter anført følgende tre anbringender. For det første har Kommissionen tilsidesat tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 3, og artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning nr. 480/86, idet den generelt har fastsat reguleringsbeløbene for højt. For det andet har Kommissionen — i strid med tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 2, litra a), såvel som med artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning nr. 480/86 og med fælleserklæringen, der er optaget som bilag til tiltrædelsesakten — ikke fastsat et særligt reguleringsbeløb for kvalitetsbordvine. Efter Spaniens opfattelse skulle Kommissionen have fastsat et grundreguleringsbeløb for hver vinkategori og vintype og dernæst inden for hver kategori have fastsat yderligere reguleringsbeløb, tilpasset under hensyn til det konkrete produkts kvalitet, pris og emballage. For det tredje er der i strid med tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 2, litra b), og artikel 3 i Rå-

dets forordning nr. 480/86 fastsat et reguleringsbeløb for vine med oprindelsesbetegnelse, uden at der er påvist nogen fare for forstyrrelser på markedet.

1. *Faktiske omstændigheder*

*Spanien* har navnlig anført, at der ved indførsel af spanske vine til Fællesskabet før tiltrædelsen skulle betales told efter Den Fælles Toldtarif samt en udligningsafgift, når tilbudsprisen franko grænse for de importerede vine, med tillæg af tolden, var lavere end referenceprisen. Den spanske regering opnåede imidlertid fritagelse for udligningsafgiften ved aftalen med Fællesskabet af 5. november 1970, hvorved Spanien garanterede, at de anvendte priser ved indførslen ikke ville være lavere end referencepriserne i Fællesskabet med fradrag af den faktisk erlagte told. I henhold til den nævnte aftale skulle der endvidere ved udførsel af spansk vin til Fællesskabet udstedes en eksportlicens samt betales en variabel eksportafgift.

Spanien har endvidere anført, at den spanske regering fra første færd under tiltrædelsesforhandlingerne modsatte sig, at der indførtes en ordning med udligningsbeløb i forbindelse med tiltrædelsen, med den begrundelse, at vinmarkedet er præget af et så stort antal forskellige typer og af så store udsving, at man ikke her kan anvende et system med beløb, som fastsættes uden hensyn til produkternes faktiske pris og særlige karakter. På konferencens niogtyvende møde den 28. og 29. marts 1985 foreslog Fællesskabet en ordning med reguleringsbeløb; disse beløb skulle fastsættes på årsbasis for hver enkelt vinkategori. Spanien afviste denne ordning, fordi den i for høj grad lignede en ordning med udligningsbeløb ved tiltrædelsen. Til sidst accepterede Spanien dog, at der indførtes en ordning med reguleringsbeløb med den modifikation, at der fastsattes et maksimum, at der blev givet mulighed for at ændre reguleringsbeløbet for bordvin i lyset af prissituationen på markedet, samt at vine med oprindelsesbetegnelse principielt blev undtaget fra ordningen.

*Kommissionen* har først beskrevet de ved tiltrædelsesakten fastsatte overgangsforanstaltninger inden for vinsektoren, og den har sammenlignet ordningerne før og efter tiltrædelsen. Kommissionen har navnlig anført, at der ved tiltrædelsesakten ud over afviklingen af tolden og gennemførelsen af den supplerende mekanisme for samhandelen er indført to særlige overgangsreguleringer inden for vinområdet, nemlig vedrørende prisfastsættelsen (artikel 122) og mekanismen med reguleringsbeløb (artikel 123). Bestemmelserne herom skal bedømmes som led i de foranstaltninger, der i det hele finder anvendelse på området.

2. *Væsentlige formelle mangler*

*Spanien* har for det første anført, at Kommissionen i betragtningerne til de to omtvistede forordninger har anført, at de fastsatte foranstaltninger er »i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin«; der blev imidlertid ikke afgivet nogen udtalelse. Spanien har bemærket, at i henhold til artikel 11 i Rådets forordning nr. 480/86 skal forvaltningskomitéproceduren følges ved fastsættelsen af gennemførelsesbestemmelserne til mekanismen med reguleringsbeløb. På møderne i forvaltningskomitéen i februar og marts 1986 kunne der imidlertid

ikke opnås det nødvendige flertal for at afgive en udtalelse.

*Kommissionen* har ikke benægtet, at forvaltningskomitéen faktisk ikke afgav udtalelse, og at det derfor med urette anførtes, at komitéen havde afgivet en overensstemmende udtalelse. Efter Kommissionens opfattelse kan dette forhold dog ikke gøre de omhandlede forordninger ugyldige; i henhold til artikel 67 i Rådets forordning nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 54, s. 1) har Kommissionen beføjelse til at vedtage de foranstaltninger, som den har forelagt forvaltningskomitéen udkast til, selv om komitéen ikke har afgivet udtalelse.

*Spanien* har for det andet gjort gældende, at Kommissionens forordning nr. 648/86 skal annulleres som følge af begrundelsesmangel, idet den ikke indeholder nogen som helst oplysning om, at indførslen af de i forordningen omhandlede vine med oprindelsesbetegnelse skulle kunne skabe forstyrrelser på markedet, som dette udtryk forstås i artikel 123, stk. 2, litra b), i tiltrædelsesakten og i artikel 3 i Rådets forordning nr. 480/86.

*Kommissionen* har anført, at det fremgår af Domstolens faste praksis, at for så vidt angår retsakter med et generelt anvendelsesområde, er kravene i Traktatens artikel 190 opfyldt, når de i retsakten angivne begrundelser giver en forklaring på det væsentlige i de trufne foranstaltninger, og der kan ikke kræves en særlig begrundelse for alle enkeltheder i en sådan foranstaltning, når disse falder inden for helhedens systematik. Kommissionen har i denne forbindelse navnlig henvist til Domstolens dom af 29. februar 1984 (Rewe, 37/83, Sml. s. 1229).

3. *Tilsidesættelse af tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 3, og af artikel 6, tk. 2, i Rådets forordning nr. 480/86*

*Spanien* har anført, at Kommissionen fastsatte reguleringsbeløbene uden at tage hensyn til maksimumsbestemmelsen i tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 3, som også artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning nr. 480/86 henviser til. De af Kommissionen fastsatte reguleringsbeløb har i visse tilfælde ført til en fordobling af vinenes markedspris, og det er blevet umuligt at eksportere visse kategorier af vin.

*Kommissionen* har for det første bemærket, at det fremgår af en sammenligning mellem på den ene side de referencepriser, der er fastsat ved Kommissionens forordning nr. 1651/85 af 18. juni 1985 om fastsættelse af referencepriser i vinsektoren for produktionsåret 1985/86 (EFT L 159, s. 31), og på den anden side de orienteringspriser, der er fastsat ved Rådets forordning nr. 462/86 af 25. februar 1986 om fastsættelse af orienteringspriserne i Spanien for vin for produktionsåret 1985/1986 (EFT L 53, s. 17), at de sidstnævnte priser med tillæg af told og reguleringsbeløb ikke overstiger referencepriserne; maksimumsbestemmelsen i tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 3, er følgelig overholdt.

Kommissionen har for det andet anført, at det fremgår af de statistiske oplysninger, som den råder over, at de spanske udførsler af vin til De Ti er steget siden ikrafttrædelsen af de omtvistede forordninger.

4. *Tilsidesættelse af tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 2, litra a), af artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning nr. 480/86 og af fælleserklæringen om anvendelse af reguleringsbeløbet for bordvine*

*Spanien* har anført, at Kommissionen kun har fastsat ét reguleringsbeløb for bordvin,

og at den således ikke har foretaget nogen tilpasning for kvalitetsbordvine. Det fremgår udtrykkeligt af tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 3, af artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning nr. 480/86 og af fælleserklæringen om anvendelse af reguleringsbeløbet for bordvine, at reguleringsbeløbet for kvalitetsbordvine skal være mindre end det beløb, der anvendes for de traditionelle bordvinskategorier. Ved en sådan tilpasning kan reguleringsbeløbene opfylde deres virkelige formål, nemlig at udligne forskellen mellem priserne for spanske vine og vine fra De Ti af samme type eller samme kategori. Efter sagsøgerens opfattelse skulle Kommissionen derfor have fastsat et grundreguleringsbeløb for hver vinkategori og -type, der omfattes af den fælles markedsordning for vin, dvs. kategorierne A I, A II, A III, R I, R II og R III, og derefter inden for hver kategori have fastsat andre reguleringsbeløb under hensyn til det enkelte produkts kvalitet, pris og emballage.

Spanien har anført, at som følge af, at der i salgsprisen for kvalitetsvine indgår et ikke-tilpasset reguleringsbeløb, er disse vines pris endvidere bragt op på et niveau, der ligger over referencepriserne, hvilket er i strid med såvel første som andet punktum i tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 3.

Sagsøgeren har endelig anført, at den beregning af reguleringsbeløbet, der er foretaget for kategorierne R I og R II, er uforståelig, og at beløbet ikke svarer til forskellen mellem orienteringspriserne i Fællesskabet og de spanske orienteringspriser for det pågældende produktionsår. På dette punkt opfylder de omtvistede forordninger derfor ikke kravene i tiltrædelsesaktens artikel 123.

*Kommissionen* har anført, at den foretog en tilpasning af reguleringsbeløbene for kvalitetsvine og herved anvendte samme lavere reguleringsbeløb som for vine med oprindelsesbetegnelse; reguleringsbeløbet for sådanne vine er kun 0,35 ecu/% vol / hl, hvorimod det er 1,42 og 0,85 ecu/% vol / hl for hvid bordvin, henholdsvis rød bordvin eller rosébordvin.

5. *Tilsidesættelse af tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 2, litra b), og af artikel 3 i Rådets forordning nr. 480/86*

*Spanien* har anført, at der i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 2, litra b), og artikel 3 i Rådets forordning nr. 480/86 skal være påvist en fare for forstyrrelse på markederne som betingelse for, at ordningen med reguleringsbeløb kan bringes i anvendelse på vine med oprindelsesbetegnelse (og på de produkter, der omhandles i nævnte forordnings artikel 5). Efter sagsøgerens opfattelse kan en sådan fare for forstyrrelse alene konstateres på grundlag af en undersøgelse af de priser, der anvendes på markedet, og af udviklingen i samhandelens omfang. På tidspunktet for udarbejdelsen og vedtagelsen af de omtvistede forordninger kunne en sådan undersøgelse under ingen omstændigheder foretages; fastsættelsen af et reguleringsbeløb for vine med oprindelsesbetegnelse er herefter i strid med de nævnte bestemmelser i tiltrædelsesakten og i rådsforordningen.

*Kommissionen* har gjort gældende, at reguleringsbeløbet for vine med oprindelsesbetegnelse blev fastsat under hensyn til, at der var fare for forstyrrelser.

6. *Svar på Domstolens spørgsmål*

Ved skrivelse af 17. december 1986 har Domstolen anmodet Kommissionen om at besvare følgende spørgsmål.

»1) Hvilke er de faktorer, der vil kunne skabe forstyrrelse på markedet, og som blev taget i betragtning ved fastsættelsen og beregningen af reguleringsbeløbet for vine med oprindelsesbetegnelse?

2) Hvilken tilpasning af reguleringsbeløbet er foretaget for kvalitets (bord)vine, og hvilke faktorer er lagt til grund ved beregningen af reguleringsbeløbet for disse vine?

3) Kommissionen anmodes om ved hjælp af et taleksempel at påvise, at den har overholdt maksimumsbestemmelsen i tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 3, for så vidt angår følgende vine:

a) Kategorierne A I, A II og A III, 9,5 og 12,5% vol, i beholdere med indhold af over 0,75, henholdsvis under 0,75 l.

b) Kategorierne R I, R II og R III, 9,5 og 12,5% vol, i beholdere med indhold af over 0,75, henholdsvis under 0,75 l.

c) Vin med oprindelsesbetegnelse, 9,5 og 12,5% vol.

4) Hvorfor svarer reguleringsbeløbet for kategori R I og R II ikke til forskellen mellem orienteringsprisen i Fællesskabet som meddelt for produktionsåret 1985/1986 (forordning nr. 1507/85) og orienteringsprisen i Spanien som meddelt for samme produktionsår (forordning nr. 462/86)?«

Ved skrivelse af 30. januar 1987 har Kommissionen svaret som følger.

*Besvarelse af spørgsmål 1*

De faktorer, der efter Kommissionens opfattelse kan skabe forstyrrelser på vinmarkedet, er prisfaktoren samt muligheden for »markedssubstitution«; begge faktorer er udtryk for konkurrencens intensitet og dermed for forstyrrelsens omfang.

I forbindelse med fastsættelsen af reguleringsbeløbene for vine med oprindelsesbetegnelse tog man hensyn til de to nævnte faktorer på følgende måde:

a) For så vidt angår vine med oprindelsesbetegnelse (»denominacion de origen«), der som følge af deres særlige egenskaber har en særskilt niche på markedet, fastsattes reguleringsbeløbene til nul. Der er konkret tale om tørre hedvine med oprindelsesbetegnelse (»denominacion de origen«) (hovedsagelig jerez-xérès-sherry, manzanilla, montilla-moriles), som ikke kan skabe forstyrrelser på markedet inden for De Ti, hvor der udelukkende fremstilles søde hedvine. Henset til de meget høje priser på hedvine fra Spanien skønnede man, at der ikke ville blive tale om nogen forstyrrelse.

b) For så vidt angår de andre vine med oprindelsesbetegnelse (»denominaciones de origen«), skete beregningen af reguleringsbeløbene under hensyn til prisfaktoren. I betragtning af, at der forekommer forskellige priser for en og samme »denominacion de origen«, samt for ikke at besværliggøre forvaltningen af ordningen anvendtes en fast sats for samtlige »denominaciones de origen«.

*Besvarelse af spørgsmål 2*

Tilpasningen af reguleringsbeløbet for kvalitetsbordvine blev foretaget på grundlag af disses emballage, og beløbet blev herefter fastsat til 50% af beløbet for de tilsvarende vine i fad.

Selv om betegnelsen »kvalitet« pr. definition er knyttet til k. v. b. d. (kvalitetsvin produceret i bestemte dyrkningsområder), er det velkendt, at visse bordvine, der sælges efter at være tappet på flaske inden for dyrkningsområdet, er af højere kvalitet, hvilket skyldes den særlige omhu og de særlige forhold ved dyrkningen af disse vine. I øvrigt udgør omkostningerne ved tapningen og transporten af vin i flaske en væsentlig del af varens slutpris.

Idet Kommissionen således sidestillede aftapning inden for dyrkningsområdet med »kvalitetsbetegnelse« for sådanne bordvine, anvendte den her et tilpasset reguleringsbeløb, som konkret var 50% lavere end for tilsvarende vine i fad.

*Besvarelse af spørgsmål 3*

Maksimumsbestemmelsen i tiltrædelsesaktens artikel 123, stk. 3.

*Indledende bemærkning*: Fastsættelsen af reguleringsbeløbene for bordvine af typerne A II, A III og R III er ganske hypotetisk, da Spanien ikke fremstiller disse vintyper.

Endvidere kan beregningen ikke foretages for vine med oprindelsesbetegnelse (»denominacion de origen«), da der ikke fastsættes en orienteringspris for disse vine.

| Tallene angiver ecu/% vol/hl | A I 9,5 % vol | | A I 12,5 % vol | | R I, II 9,5 % vol | | R I, II 12,5 % vol | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | 0,75 l | 0,75 l [1] | 0,75 l | 0,75 l [1] | 0,75 l | 0,75 l [1] | 0,75 l | 0,75 l [1] |
| 1. Referencepris pris - tredjelande (maksimum) | 8,68 | 4,23 | 7,61 | 4,23 | 8,93 | 4,48 | 7,68 | 4,48 |
| 2. Orienterings-pris for spansk bordvin | 1,75 | 1,75 | 1,75 | 1,75 | 1,89 | 1,89 | 1.89 | 1,89 |
| 3. Reulerings beløb | 0,71 | 1,42 | 0,71 | 1,42 | 0,43 | 0,85 | 0,43 | 0,85 |
| 4. Told | 1,30 | 1,00 | 1,00 | 0,70 | 1,30 | 1,00 | 1,00 | 0,70 |
| 5. Resultatet af anvendelsen af forordning nr. 648/86 | 3,76 | 4,17 | 3,46 | 3,87 | 3,62 | 3,74 | 3,32 | 3,44 |
| | 1 5 | 1 5 | 1 5 | 1 5 | 1 5 | 1 5 | 1 5 | 1 5 |

[1] Ved beregningen er beholdere med indhold af over 0,75 l behandlet som fademballage

*Besvarelse af spørgsmål 4*

Inden for De Ti er forholdet mellem orienteringspriserne for rødvin (R I, R II) og hvidvin (A I) fastsat til 108%. Dette forhold gælder permanent, således at interventionerne finder sted på grundlag af denne forskel mellem de fastsatte priser.

For så vidt angår de fastsatte priser i Spanien, er forholdet mellem rød og hvid bordvin 108%, som hjemlet ved tiltrædelsesaktens artikel 122, stk. 1, andet led.

Under hensyn til den strukturbetingede mangel på rødvin i Spanien er forholdet mellem priserne på rød og hvid bordvin på det spanske marked 150%.

I forbindelse med fastsættelsen af reguleringsbeløbene for rød bordvin tog Kommissionen derfor hensyn til de faktiske priser på det spanske marked i stedet for til den orienteringspris, der blev fastsat for disse vine i det øjemed at opretholde det indbyrdes forhold mellem de fastsatte priser inden for Fællesskabet.

I nærværende sag svarer reguleringsbeløbet for rød bordvin (i fad) til forskellen mellem orienteringsprisen i De Ti og en for Spanien fastsat fiktiv orienteringspris på 2,57 ecu/% vol / hl. Reguleringsbeløbet er herefter lig med 3,42 — 2,57 = 0,85 ecu/% vol / hl. Såfremt man strikte havde lagt forskellen mellem de respektive orienteringspriser til grund, ville dette nemlig have resulteret i et reguleringsbeløb på 3,42 — 1,89 = 1,53 ecu/% vol / hl, hvilket er alt for højt i betragtning af de faktiske markedspriser for rød spansk bordvin.

T. Koopmans
Refererende dommer